An. et vol. XXIX 7 octobris 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Litterae Encyclicae, p. 373 - Chirographa, p. 381 - Constitutiones Apostolicae, p. 383 - Litterae Apostolicae, p. 394.

Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii:* Proscriptio libri, p. 398 - *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de mutatione finium, p. 399. II. Provisio Ecclesiarum, p. 400 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 401. II. Nominationes, p. 402 - *S. C. Rituum:* Decretum de «Tuto» pro canonizatione B. Andreae Bobola, Mart., p. 403.

Diarium Romanae Curiae: S. C. del Concilio: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 406-412.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXVII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis vero in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIX, n. 12 - 7 octobris 1937)

ACTA PII PP. XI

Litterae Encyclicae

pag.

Ingravescentibus malis. - Ad venerabiles fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: de Sacro B. Virginis Mariae Rosario. - *29 septembris 1937* 373

Chirographa

I. *È piaciuto.* - Ad Emum P. D. Eugenium tit. Ss. Ioannis et Pauli S. R. E. Presbyterum Card. Pacelli, a Secretis Status, quo Summus Pontifex sibi reservat munus Praefecti Sacrae Congregationis de Seminariis et Universitatibus Studiorum. - *3 settembre 1937* 381

II. *Tra le molte mansioni.* - Ad Emum P. D. Eugenium Tit. Ss. Ioannis et Pauli S. R. E. Presbyterum Card. Pacelli, quo Summus Pontifex Emum ac Revmum Cardinalem a Secretis Status pro tempore constituit Protectorem Academiae Pontificiae Nobilium Ecclesiasticorum. - *8 settembre 1937* 382

Constitutiones Apostolicae

I. *Agraensis et Simlensis.* - Ab Archidioecesi Agraensi territorii pars seiungitur, quae Archidioecesi Simlensi adiungitur. - *13 aprilis 1937* 383

II. *Liepaiensis* - A Rigensis Archidioecesis territorio pars seiungitur, ex qua nova erigitur Dioecesis «Liepaiensis» nuncupanda. - *8 maii 1937* 384

III. *Rigensis* - Archiepiscopalis Ecclesia Rigensis ad Metropolitanae Ecclesiae gradum et dignitatem evehitur novaque provincia ecclesiastica sub nomine «Rigensis» in Lettonia constituitur. - *8 maii 1937* 387

IV. *Lansingensis.* - Ex Dioecesi Detroitensi territorii pars seiungitur ex qua nova Dioecesis erigitur, «Lansingensis» nuncupanda. - *22 maii 1937* 389

V. *Cincinnatensis, Milwaukiensis et Detroitensis.* - A provincia ecclesiastica Cincinnatensi Dioeceses Detroitensis et Grandormensis atque a provincia ecclesiastica Milwaukiensi Diocesis Marquettensis separantur, simulque ex hisce Dioecesibus una cum modo erecta Dioecesi Lansingensi nova constituitur provincia ecclesiastica Detroitensis. - *22 maii 1937* . 391

Litterae Apostolicae

I. *Spectat ad Romanum Pontificem.* - Nova Delegatio Apostolica Africae Orientalis Italicae constituitur. - *25 martii 1937* 394

II. *Olim in dioecesi.* - Titulo ac privilegiis Basilicae minoris ditatur templum, intra fines Dioecesis Valentinensis, in monasterio «de Aiguebelle» Ordinis Cistercensium reformatorum, a Nostra Domina nuncupatum. - *24 maii 1937* 395

III. *Gratianopolitanae dioecesis.* - Templum S. Ioseph, B. Mariae V. Sponsi, in civitate et Dioecesi Gratianopolitana, Basilicis minoribus accensetur. - *6 iunii 1937* 396

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. Declaratur praedamnatus liber cui titulus: «Klosterleben: Enthüllungen über die Sittenverderbnis in den klöstern», auctore Burghard Assmus. - *17 septembris 1937* 398

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Nucerinae et Tadinensis - Fulginatensis.* - De finium Dioecesium mutatione. - *5 iunii 1937* 399

II. Provisio Ecclesiarum. 400

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 401

II. Nominationes 402

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Romana seu Luceorien. - Canonizationis B. Andreae Bobola Mart., sacerdotis professi e Societate Iesu. - *16 maii 1937* 403

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 406

II. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 406

III. Necrologio 412

An. et vol. XXIX 7 octobris 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS, ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE SACRO B. VIRGINIS MARIAE ROSARIO.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Ingravescentibus malis aetatis huius nostrae non semel Nos, ac nuperrime per Encyclicas Litteras « Divini Redemptoris », [1] nullum posse ediximus praeberi remedium, nisi per reditum ad Christum eiusque sanctissima praecepta. Ille siquidem unus « verba vitae aeternae » habet; [2] nec possunt privati homines, neque publica potest societas — eius posthabito Numine ac divina reiecta lege — aliquid extruere, quod pedetemptim non miserrime labatur.

Attamen, quisquis Catholicae Ecclesiae annales intento consideraverit animo, facile is cernere poterit cum quibuslibet christiani nominis fastis validum Deiparae Virginis patrocinium esse coniunctum. Etenim cum grassantes usque quaque errores

[1] *Acta Ap. Sed.*, 1937, vol. XXIX, p. 65.

[2] Cf. Ioann., VI, 69.

inconsutilem Ecclesiae vestem dilacerare, universumque catholicum orbem subvertere conarentur, ad eam patres nostri fidenti animo confugerunt, quae « cunctas haereses sola interemit in universo mundo »; [1] ab eademque parta victoria feliciora tempora reduxit. Cum vero Mahumedana impietas, ingentibus subnixa classibus, magnisque exercitibus suffulta, Europae populis cladem servitutemque minaretur, tum, Summo Pontifice auspice, coelestis Matris tutela instantissime implorata est; atque adeo fuere profligati hostes, eorumque naves submersae. Ac quemadmodum in publico, ita in privato discrimine cuiusvis aetatis christifideles a Maria suppliciter contenderunt, ut sibi suppetias benignissima occurreret, corporis animique doloribus levamentum ac remedium impetratura. Et nunquam profecto potentissimum eius auxilium, ab iis qui pia fidentique prece imploravissent, incassum desideratum est.

Iamvero, nostris hisce temporibus in religiosam civilemque societatem non minora ingruunt pericula. Siquidem, cum a nimium multis neglegatur, vel repudietur prorsus summa atque aeterna ratio iubentis ac vetantis Dei, consequens est ut christiani officii conscientia debilitetur, ut fides elanguescat in animis vel funditus restinguatur, ut denique ipsa humanae consortionis fundamenta labefactentur ac miserrime corruant. Idcirco ex una parte videre est civium classes inter se alicubi decertare atrociter, eorum scilicet qui amplis fortunis utantur, atque eorum qui cotidiano labore victum sibi suisque comparare debeant. Atque in quibusdam regionibus, ut omnes norunt, res eo usque processit, ut privatum sit ius possidendi deletum, omniaque bona in commune redacta. Ex altera vero, non desunt homines, qui rei publicae numen se maxime colere atque efferre profiteantur, qui civilem rerum ordinem auctoritatemque firmandam omni ope praedicent, atque adeo infanda *communistarum* placita penitus esse refellenda sibi sumant; qui tamen — contempto evangelicae sapientiae lumine — ethnicorum errores eorumque ducendae vitae rationem renovare

[1] Ex Brev. Rom.

enitantur. Huc accedit vaferrima illa ac funestissima eorum secta, qui, ut infitiatores sunt osoresque Dei, aeterni Numinis hostes se iactant; quocumque irrepunt; cuiusvis religionis fidem detrectant ex animisque evellunt; humana denique divinaque iura poterunt: et cum caelestium bonorum spem ludibrio habeant, et ad commenticiam praesentis vitae beatitatem, vel per summam iniuriam assequendam, alliciant homines, eos per turbas, per cruentas rebelliones, per civilisque conflagrationem belli, ad rerum omnium dissolutionem temerario ausu compellunt.

Nihilo secius, Venerabiles Fratres, etsi tot tantaque mala impendent, ac vel maiora in posterum formidamus, non tamen concidendum animo est, neque de spe fiduciaque remittendum, quae in Deo unice nititur. Ille siquidem, qui sanabiles fecit populos ac nationes, [1] iis procul dubio non deerit, quos pretioso suo sanguine redemit; non deerit Ecclesiae suae. Verumtamen, quod iam principio monuimus, acceptissimam apud eum deprecatricem ac patronam adhibeamus Beatissimam Virginem; quandoquidem, ut divi Bernardi verbis utamur, « sic est voluntas eius (Dei), qui totum nos habere voluit per Mariam ». [2]

In variis vero supplicationibus, quae utiliter Deiparae Virgini admoventur, Mariale Rosarium peculiarem ac praecipuum obtinere locum nemo est e christifidelibus qui ignoret. Hanc precandi formulam, quam nonnulli « Psalterium Virginis » vel « Evangelii christianaeque vitae breviarium » nuncupant, Decessor Noster fel. rec. Leo XIII ita nervose describit magnopereque commendat: « admirabile sertum ex angelico praeconio consertum, interiecta oratione dominica, cum meditationis officio coniunctum, supplicandi genus praestantissimum ... et ad immortalis praesertim vitae adeptionem maxime frugiferum ». [3] Quod quidem ex ipsis, quibus haec mystica corona nectitur

[1] Cf. *Sap.*, I, 14.

[2] *Serm. in Nativ. B. M. V.*

[3] *Acta Leonis XIII*, 1898, vol. XVIII, pp. 154, 155.

floribus, luculenter eruitur. Quaenam etenim aptiores divinioresque preces inveniri poterunt? Prima profecto illa est, quam ipsemet Redemptor noster, cum discipuli ab eo petiissent: « Doce nos orare », [1] suis e labiis edidit; sanctissima haec sane supplicatio, quae ut Dei gloriae, quantum a nobis est, prospicit, ita omnibus consulit corporis animique nostri necessitatibus. Ac revera quomodo fiat, ut Aeternus Pater sui ipsius Filii rogatus verbis, non nobis auxilio succurrat?

Altera vero angelica est salutatio, quae a Gabrielis Archangeli ac S. Elisabethae praeconio incipit, et in piissimam illam implorationem desinit, qua nobis nunc et sub extremas horas opem a Beata Virgine efflagitamus. Quibus quidem precationibus viva voce factis sacrorum accedit mysteriorum contemplatio, qua Iesu Christi eiusque Matris gaudia, dolores, triumphi quasi sub oculos nostros ita referuntur, ut inde angoribus nostris levamentum ac solacium hauriamus; utque nos etiam, sanctissimis eiusmodi exemplis insistentes, ad sempiternae patriae felicitatem, per altioris usque virtutis gradus, conscendere excitemur.

Facilis procul dubio est, Venerabiles Fratres, omnibusque, vel rudibus et indoctis, accommodatus hic precandi modus, quem S. Dominicus mirabiliter provexit, non sine Deiparae Virginis instinctu supernoque admonitu; at quam longe a veritatis itinere ii aberrant, qui eum quasi fastidiosam formulam eadem cantilena identidem repetitam, pueris ac mulierculis solummodo demandandam reiciunt. Quam ad rem primo animadvertendum est pietatem, aeque ac amorem, quamvis creberrime subinde eadem verba geminent, non idipsum tamen iterare, sed aliquid perpetuo novum, ex novo videlicet caritatis sensu depromptum. Ac praeterea hoc supplicationis genus utique evangelicam simplicitatem animique demissionem redolet ac postulat; qua spreta, ab Divino ipso Redemptore edocemur, haud possibilem nobis esse caelestis Regni adeptionem: « Amen dico vobis, nisi conversi fueritis et efficiamini sicut parvuli, non in-

[1] Luc., XI, 1.

trabitis in Regnum caelorum ». [1] Attamen, si elatum superbiâ saeculum Mariale Rosarium ludificatur ac respuit, innumera prorsus cohors sanctissimorum hominum, cuiusvis aetatis, cuiusvis condicionis, non modo carissimum habuere, piissimeque recitarunt, sed etiam veluti potentissima arma ad fugandos daemones, ad vitae integritatem conservandam virtutemque alacrius adipiscendam, ad pacem denique conciliandam hominibus, nullo non tempore adhibuerunt. Nec defuere praestantissimi doctrinâ sapientiâque viri, qui, quamvis studiorum curis rerumque vestigationibus distenti, numquam tamen committerent ut vel unus dilaberetur dies, quin, positis genibus ante Deiparae imaginem, eam hoc piissimo more precarentur. Atque hoc ipsum agere reges etiam ac principes, etsi variis districti sollicitudinibus ac laboribus, sollemne habuerunt; itaque haec mystica corona non rudium tantum ac pauperum manibus gestatur ac teritur, sed cuiuslibet etiam ordinis civibus honori est.

Ac nolumus heic silentio praetermittere ipsam Sanctissimam Virginem, nostris quoque temporibus, hanc orandi formulam impensissime commendasse, cum in Lapurdensi specu se conspiciendam dedit, ac candidam animo puellam exemplo suo eius recitationem docuit. Cur igitur non omnia speranda nobis sint, si rite, si sancte, ut addecet, hac ratione caelesti Matri supplicemus?

At cupimus, Venerabiles Fratres, ut proximo praesertim Octobri mense id ab omnibus christifidelibus, cum in sacris aedibus, tum in privatis domibus, impensiore religione fiat. Quod quidem hoc anno ea potissimum de causa agatur, ut divini nominis hostes, quotquot sempiternum Numen renuunt ac proterve spernunt, quotquot catholicae fidei debitaeque Ecclesiae libertati insidiantur, quotquot denique contra divina humanaque iura vecordi nisu rebellantes, ad ruinam atque interitum communitatem hominum rapere conantur, praevalida interposita Deiparae Virginis precatione, tandem aliquando prostrati ac poenitentia ducti, sese ad frugem bonam et in Mariae tutelam ac

[1] Matth., XVIII, 3.

fidem recipiant. Quae teterrimam Albigensium sectam e christianorum finibus propulsavit victrix, ipsamet, supplicibus efflagitata precibus, novos etiam depellat errores, *communistarum* praesertim, qui non una ratione, non uno pravo facinore, veteres illos in memoriam redigunt. Utque militum cruce signatorum tempore, una erat Europae populis vox, unaque supplicatio; ita in praesens, per universum terrarum orbem, in urbibus, in oppidis, ac vel in pagis et viculis, collatis animis ac viribus, id a Magna Dei Parente enixe contendatur, ut eiusmodi christiani humanique cultus eversores profligentur; ac fatigatis anxiisque gentibus pax veri nominis elucescat. Quodsi hoc rite ab omnibus, summa fiducia incensaque pietate fiat, fore sperandum est, ut quemadmodum superiore aetate, ita hac nostra, Beata Virgo id a divino Filio suo impetret, ut procellarum fluctus remittant, decidant, conquiescant; utque laudabilem hanc christifidelium precandi contentionem fulgens victoria excipiat ac sequatur.

At praeterea Mariale Rosarium non modo ad Dei osores Religionisque inimicos debellandos maximopere valet, sed evangelicas quoque virtutes excitat, fovet, omniumque animis conciliat. Atque imprimis catholicam fidem alit, quae per opportunam sacrorum mysteriorum commentationem facile revirescit, et ad divinitus impertitas veritates mentes erigit. Quod quidem, cum, nostris hisce temporibus, spiritualium rerum fastidium quoddam christianaeque doctrinae taedium non paucos vel e christifidelibus occupet, valde esse salutiferum nemo est qui non videat.

Spem vero bonorum immortalium vividiorem reddit, cum Iesu Christi eiusque Matris triumphus, quem in extrema recitationis parte meditamur, caelum nobis apertum demonstret, et ad sempiternam adipiscendam patriam invitet. Quapropter, dum tanta terrenarum rerum cupido mortalium animos incedit, dum cotidie acrius caducas divitias fluxasque voluptates discupiunt homines, ad caelestium rerum thesauros, « quo fur

non appropiat, neque tinea corrumpit »[1] utiliter revocantur omnes et ad bona perpetuo mansura.

Quandoquidem vero multorum elanguit ac refrixit caritas, si Redemptoris nostri cruciatus ac mors, si Perdolentis eius Matris angores, ex proposito per Rosarium more, moerenti animo reputentur, cur iidem omnes ad redamandum non inflammentur? Ex qua quidem divina caritate incensior profecto proximorum amor non oriri non potest, si intente consideretur quot labores sit doloresque Christus Dominus perpessus, ut in amissam Dei filiorum hereditatem omnes redintegrarentur.

Vobis igitur, Venerabiles Fratres, cordi sit ut tam frugifera orandi ratio magis in dies magisque propagetur, summo omnibus in pretio sit, omniumque pietatem adaugeat. Satius luculentiusque per vos per eosque, qui concredito gregi pascendo adiutricem vobis dant operam, eius laudes utilitatesque christifidelibus cuiusvis ordinis pateant. Inde vim hauriat adolescens aetas, qua succrescentes pravitatis motus compescat animique candorem tutum intemeratumque servet; indidem repetant senes, suis in trepidis angustisque rebus, requietem, solacium, pacem. Iis vero, qui Catholicae Actioni se dedunt, stimulos adiiciat, quibus permoti susceptum apostolatus opus alacrius diligentiusque urgeant; atque aerumnosis omne genus — iis nominatim, qui in extremo mortis agone versantur — levamentum praebeat ac spem acuat sempiternae beatitatis.

Ac peculiari modo patres matresque familias, hac etiam in re, suae suboli exemplo sint; cum praesertim, inclinato iam die, intra domesticos parietes, e laboribus, e negotiis redeunt omnes, tum coram sacratissima caelestis Matris imagine una voce, una fide, unoque animo sacrum Rosarium filiorum circulus, parentibus praeeuntibus, recitent. Pulcherrima haec quidem est ac salutifera consuetudo, ex qua procul dubio fieri non potest quin familiaris convictus serena tranquilitate fruatur, ac superna munera impetret. Quamobrem, cum saepissime Nobis novos coniuges contingat coram admittere, eosque paterne affari, Ma-

[1] Luc., XII, 33.

rialem eis Coronam dilargientes, eam summopere commendamus; eosdemque etiam atque etiam admonemus — Nostro quoque interposito exemplo — ut ne uno quidem die, etsi tot tantisque curis laboribusque pressi, ab iis precibus abstineant.

Hisce de causis, Venerabiles Fratres, opportunum duximus vos, ac per vos vestrates omnes, ad piam eiusmodi precationem impense adhortari; neque dubitamus vos, commendationi huic Nostrae libenter, ut soletis, respondentes, uberes esse fructus collecturos. At aliud quoque est, quod in praesens, Encyclicas has Litteras exarantes Nos movet; cupimus scilicet ut Nobiscum omnes, quotquot in Christo habemus filios, immortales summae Dei Parenti grates agant ob recuperatam feliciter a Nobis firmiorem valetudinem. Id, ut occasione data iam scripsimus, [1] Lexoviensis virginis impetrationi, Theresiae nempe ab Infante Iesu, acceptum referimus; at novimus etiam omnia nobis a Deo Optimo Maximo per Deiparae manus impertiri.

Ac postremo, quandoquidem nuperrime, per publicam prelo editam scriptionem, Beatissimae Virgini summa iniuria temerario ausu illata est, contineri non possumus quin, hanc opportunitatem nacti, una cum illius Nationis Episcopis ac populo, quae Mariam « *Reginam Regni Poloniae* » veneratur, et eidem Augustae Reginae, Nostrae quoque pietatis officio, debitam satisfactionem adhibeamus, et universo catholico orbi sacrilegum hoc facinus, quod apud gentem civili urbanitate excultam impune patratum sit, conquerendo indignandoque denuntiemus.

Interea vero, divinarum gratiarum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, cum vobis, Venerabiles Fratres, tum gregi unicuique vestrum concredito, Apostolicam Benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi, prope Romam, die XXIX mensis Septembris, in festo Dedicationis S. Michaëlis Archangeli, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

PIUS PP. XI

[1] V. pag. seq. 381.

CHIROGRAPHA

I

AD EMUM P. D. EUGENIUM TIT. SS. IOANNIS ET PAULI S. R. E. PRESBYTERUM CARD. PACELLI, A SECRETIS STATUS, QUO SUMMUS PONTIFEX SIBI RESERVAT MUNUS PRAEFECTI SACRAE CONGREGATIONIS DE SEMINARIIS ET UNIVERSITATIBUS STUDIORUM.

Carissimo Signor Cardinale,

È piaciuto alla sempre santa e benefica volontà di Dio Signore e Padre nostro di privarCi della tanto cara ed edificante presenza del Nostro Signor Cardinale Gaetano Bisleti, vera gemma del Sacro Collegio, e di privarCi pure della devota, assidua, illuminata e coscienziosa sua collaborazione nelle diverse mansioni da lui occupate e più particolarmente nella Prefettura della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi tanto importante e tanto operosa. In presenza di queste divine disposizioni:

In primo luogo vogliamo, come dobbiamo, sottometterCi filialmente con tutta la mente, con tutto il cuore, con tutta l'anima alla santissima volontà di Dio. In secondo luogo sentiamo pure il dovere, il bisogno di provvedere subito, non fosse che interinalmente, al governo della sullodata Congregazione. A questo scopo, dopo di aver molto pregato e fatto pregare, ed anche per dimostrare ancora una volta quanto stimiamo l'importanza della Congregazione stessa per la vita e per il governo della Chiesa, abbiamo deliberato di riservare a Noi stessi, da oggi, la sua Prefettura.

Forse così la divina Bontà accoglieva l'umile Nostro proposito di nulla ricusare, nè lavoro nè dolore, per la Chiesa e per le anime; forse così Essa Ci porge pronta e segnalata opportunità di cooperare in modo tutto speciale al bene della Chiesa e delle innumere anime alle preghiere delle quali, con la intercessione di S. Teresa del Bambino Gesù, Ci concedeva questo ritorno di vita e di forze.

Voglia, Signor Cardinale, notificare quanto sopra nelle forme d'uso, mentre di tutto cuore La benediciamo.

Castelgandolfo, 3 settembre 1937.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. EUGENIUM TIT. SS. IOANNIS ET PAULI S. R. E. PRESBYTERUM CARD. PACELLI, QUO SUMMUS PONTIFEX EM̃UM AC REVM̃UM CARDINALEM A SECRETIS STATUS PRO TEMPORE CONSTITUIT PROTECTOREM ACADEMIAE PONTIFICIAE NOBILIUM ECCLESIASTICORUM.

Signor Cardinale,

Tra le molte mansioni assegnate alla diligenza e allo zelo del Cardinale Gaetano Bisleti, il cui lutto Ci ha lasciato sì vivo rimpianto, non ultima fu quella della Protettoria della Pontificia Accademia dei Nobili Ecclesiastici.

Abbiamo molto riflettuto come provvedere in modo degno e sollecito alla Protettoria stessa e Ci è apparso che il Nostro Istituto avrebbe avuto grande vantaggio e sicura garanzia di sviluppi sempre maggiori, se la avessimo affidata al Cardinale Segretario di Stato *pro tempore;* ciò che intendiamo disporre col presente Chirografo.

A tale determinazione Ci ha condotto, oltre che il motivo desunto dall'intimo legame che unisce l'Accademia alla Nostra Segreteria di Stato, anche il desiderio vivo di dare a quella una testimonianza manifesta del Nostro particolare affetto. I preziosi servigi, che l'Accademia ha reso alla Chiesa nel passato, Ci sono pegno di quelli, che con animo fiducioso attendiamo da essa nell'avvenire, in armonia a quegli scopi di altissima importanza per i quali esiste e fiorisce.

Cenacolo di giovani ecclesiastici eletti, che alla vita virtuosa e allo spirito di pietà aggiungano una felice tendenza agli studi specialmente del diritto e delle lingue; alla nativa gentilezza dell'animo uniscano una distinta squisitezza di modi; alla generosa volontà di apostolato associno un costante desiderio di servire in umiltà e fervore la Santa Sede, l'Accademia non potrà non fornire alle Rappresentanze Pontificie nelle varie Nazioni un personale, che, per la sua formazione intellettuale e morale, corrisponda pienamente alla Nostra aspettazione e ai suoi compiti particolarmente ardui e delicati.

Nel formulare questi Nostri desideri e voti per la Nostra beneamata Accademia, auguriamo a Lei, Signor Cardinale, che dalla cura che avrà di essa raccolga i più dolci conforti e, implorandole il costante aiuto della grazia divina, Le impartiamo la Benedizione Apostolica.

Dato a Castelgandolfo, il giorno otto settembre dell'anno millenovecentotrentasette, decimo sesto del Nostro Pontificato.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

AGRAENSIS ET SIMLENSIS

AB ARCHIDIOECESI AGRAENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR, QUAE ARCHIDIOECESI SIMLENSI ADIUNGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Inter apostolicas Romani Pontificis curas illa sane praecipua habenda est, ut, quo facilius recto dioecesum regimini et spirituali animarum bono consulatur, ecclesiasticae circumscriptiones opportune mutentur, prout nova rerum locorumque adiuncta exigere videantur. Congruum igitur iustumque Nos, de venerabilium Fratrum Nostrum S. R. E. Cardinalium Christiano Nomini Propagando praepositorum consilio, existimavimus porrectis e pluribus Indiarum partibus Apostolicae Sedi precibus libentissime annuere, quibus enixe expostulatum est, ut *Delhi*, ad pervasti Indiarum imperii urbem principem, quo iampridem civilis gubernii sedes translata est, metropolitana quoque sedes transferretur, atque finitimae idcirco archidioeceses cum Agraensis tum Simlensis aliter opportune circumscriberentur. Prae oculis itaque habentes venerabilis Fratris Eduardi Mooney, iam in Indiis Orientalibus Delegati Apostolici, consilium, usque ab anno millesimo nongentesimo tricesimo praebitum, a venerabili Fratre Leone Kierkels, in praesenti ibidem Delegato Apostolico, confirmatum, annuente quoque venerabili Fratre Angelo Raphaële Bernacchioni, Archiepiscopo Agraensi, Nos, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia, de apostolicae potestatis plenitudine, ab Archidioecesis Agraensis territorio urbem et districtum de *Delhi* totamque illius territorii partem, quae sub Metropolitae Agraensis dicione modo versatur et ad civilem provinciam seu gubernium de Punjab pertinet, separamus et seiungimus. Istud vero territorium, ab archidioecesi Agraensi ita avulsum, archidioecesis Simlensis territorio unimus et coagmentamus. Statuimus insuper ac decernimus ut Simlensis Archidioecesis, hoc aucta territorio, eiusque pro tempore Archiepiscopus posthac *Delhensis* et *Simlensis* nomen assumat; Archiepiscopi vero sedem praecipuam in *Delhi* urbem transferimus et ipsius

cathedram in Ecclesia Sacratissimi Cordis Iesu, in eadem urbe exstante, figimus et constituimus; qua re Ecclesiam istam ad ecclesiae metropolitanae gradum et dignitatem evehimus et extollimus cum omnibus iuribus, privilegiis et praerogativis, quibus ceterae per orbem metropolitanae ecclesiae fruuntur. Volumus tamen ut antiqua metropolitana Ecclesia in urbe *Simla* concathedralis titulo in posterum decorari valeat atque talis ab omnibus habeatur. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis a notario publico subscriptis, et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides. quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, unionis, evectionis, constitutionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI — *Cancellarius S. R. E.*

P. Card. FUMASONI BIONDI — *S. C. de Propaganda Fide Praef.*

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*

Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 3 — Al. Trussardi.

II

LIEPAIENSIS

A RIGENSIS ARCHIDIOECESIS TERRITORIO PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA ERIGITUR DIOECESIS « LIEPAIENSIS » NUNCUPANDA.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Aeterna animarum salus ac rectum ecclesiarum regimen quandoque exigunt ut dioeceses dividantur quoties ipsae nimius exuberent vel fidelium numero vel praesertim territorii latitudine. Cum itaque archi-

dioecesis Rigensis in Lettonia tam late pateat ut ab uno vel vigilantissimo Pastore vix regi queat, opportunum visum est ut ipsa dismembretur et nova exinde dioecesis erigatur. Quare Nos, re mature perpensa atque praehabito venerabilis Fratris Antonini Arata, Archiepiscopi titularis Sardiani, Nuntii Apostolici in Lettonia, favorabili voto, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine ab archidioecesi Rigensi civiles districtus Curlandiam et Semigalliam perpetuo seiungimus, atque e territorio ita avulso novam erigimus dioecesim erectamque per praesentes Litteras declaramus, coarctatis hac ratione archidioecesis Rigensis finibus, eamque ab urbe *Liepaia* « *Liepaiensem* » nuncupari volumus. Ipsius Dioecesis episcopalem sedem in *Liepaia* urbe, a qua dioecesis ipsa nomen mutuatur, statuimus, quamque propterea ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eique concedimus iura et privilegia, quibus ceterae episcopales civitates pollent. Episcopi vero cathedram in paroeciali ecclesia S. Ioseph in eadem urbe exstante, figimus, quam igitur ad Ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem evehimus et ei eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, privilegia, honores, insignia, gratias et praerogativas, quibus ceterae cathedrales Ecclesiae iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Cathedrales earumque Episcopi adstringuntur. Novam hanc Liepaiensem dioecesim suffraganeam constituimus Ecclesiae Rigensi, quae aliis Nostris Litteris hac ipsa die datis ad Metropolitanae Ecclesiae gradum et dignitatem a Nobis erecta est; Episcopos propterea Liepaienses metropolitico iuri Archiepiscoporum Rigensium subiicimus. Quod vero attinet ad Liepaiensis dioecesis regimen, administrationem, dotationem, ad seminarii institutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque id genus, servanda iubemus quae hac de re sacri Canones praescribunt. Quod autem ad clerum peculiariter spectat, decernimus ut simul ac huius Dioecesis erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. Quoadusque insuper in ecclesia cathedrali Canonicorum Capitulum constitui nequeat, volumus ut interim pro Canonicis dioecesani Consultores ad iuris normam eligantur. Volumus denique ut documenta et acta omnia quae novam Dioecesim respiciunt, a Cancellaria archidioecesis Rigensis tradantur Curiae episcopali Dioecesis Liepaiensis, ut in eius archivo religiose serventur. Quibus itaque dispositis et statutis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem Fratrem Antoninum Arata, Nuntium Apostolicum in Lettonia, deligimus, eique propterea tribuimus

necessarias et opportunas ad id facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto eidem onere ad S. Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis authenticum exemplar peractae exsecutionis actorum transmittendi. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis, quibus omnibus, etiam speciali mentione dignis, per praesentes Litteras derogamus. Nemini ergo liceat hanc paginam dismembrationis, erectionis, subiectionis, concessionis, statuti, decreti, commissionis, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die octava mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 27 — Al. Trussardi.

III

RIGENSIS

ARCHIEPISCOPALIS ECCLESIA RIGENSIS AD METROPOLITANAE ECCLESIAE GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR NOVAQUE PROVINCIA ECCLESIASTICA SUB NOMINE « RIGENSIS » IN LETTONIA CONSTITUITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Plurimum sane confert ad ecclesiasticam disciplinam magis fovendam et regiminis unitatem facilius obtinendam dioeceses quandoque in provincias ecclesiasticas coalescere, si peculiares id exigere videantur cuiusque regionis necessitates. Iamvero quum aliis Nostris sub plumbo Litteris *Aeterna animarum salus* hac ipsa die datis latissimum archidioecesis Rigensis in Lettonia territorium divisum sit et nova exinde dioecesis Liepaiensis erecta, valde expedire quoque visum est binas has dioeceses in novam ecclesiasticam provinciam coagmentari et constitui. Quapropter Nos, re mature perpensa, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine decernimus ut totum territorium quod intra Reipublicae Lettoniae fines comprehenditur, unicam efformet ecclesiasticam provinciam, ex sede Rigensi metropolitana et ex sede Liepaiensi suffraganea constitutam, quae a sua metropolitana sede Rigensis nuncupabitur. Cathedralem igitur Rigensem ad Ecclesiae Metropolitanae gradum et dignitatem extollimus eique propterea eiusque pro tempore Archiepiscopis omnia concedimus iura, privilegia, insignia, praerogativas et honores, quibus ceterae Metropolitanae Ecclesiae earumque Archiepiscopi iure communi fruuntur et gaudent; praecipue vero Archiepiscopis Rigensibus ius tribuimus Crucem intra fines suae provinciae ante se ferendi et Pallio iuxta lyturgicas leges utendi, postquam tamen illud in Sacro Consistorio rite expostulatum et obtentum fuerit. Item ipsam Metropolitanam Ecclesiam Rigensem eiusque Praesules iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Metropolitanae Ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. Ad quae omnia, ita disposita et constituta, executioni mandanda venerabilem Fratrem Antoninum Arata, Archiepiscopum titularem Sardianum, Nuntium Apostolicum in Lettonia, deligimus, eique propterea necessarias ad id et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur,

quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto eidem onere ad S. Congregationem Consistorialem authenticum peractae executionis actorum exemplar quamprimum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia et potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere: et si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, concessionis, subiectionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die octava mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 28 — G. Stara Tedde.

IV

LANSINGENSIS

EX DIOECESI DETROITENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR EX QUA NOVA DIOECESIS ERIGITUR, « LANSINGENSIS » NUNCUPANDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ecclesiarum in orbe circumscriptionum immutatio, si rerum temporumque adiuncta id exigant, haud dubie et spirituali regimini et pastorali ministerio facilius exercendo maxime confert. Quod quidem prae oculis habentes opportunum duximus dioecesim Detroitensem dismembrare et novam exinde dioecesim erigere. Nos igitur de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, suffragante venerabili Fratre Hamleto Ioanne Cicognani, Archiepiscopo titulari Laodicensi in Phrygia, Delegato Apostolico in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus, re mature perpensa, ac suppleto quatenus opus sit quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine a dioecesi Detroitensi perpetuo separamus ac seiungimus comitatus civiles *Jona, Clinton, Allegan, Barry, Eaton, Jngham, Van Bureu, Kalamazaoo, Calhoun, Jackson, Berrien, Cass, St. Joseph, Branch, Hillsdale,* atque ita avulsum territorium in novam erigimus dioecesim, finibus propterea coarctatis ecclesiae Detroitensis. Hanc insuper novam Dioecesim « *Lansingensem* » nuncupari volumus, eiusque episcopalem sedem in urbe *Lansing* constituimus, quam idcirco ad civitatis episcopalis fastigium extollimus, eique tribuimus privilegia et iura omnia, quibus ceterae episcopales civitates pollent; Episcopi vero cathedram in paroeciali ecclesia S. Mariae, in eadem urbe exstante, figimus, quam propterea ad Cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, itemque ipsi eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, privilegia, honores, insignia, gratias et praerogativas quibus ceterae in America Septentrionali cathedrales ecclesiae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Hanc autem Lansingensem dioecesim suffraganeam constituimus Ecclesiae Detroitensi a qua avulsa est, quamque hac ipsa die aliis Nostris Litteris ad

metropolitanae ecclesiae gradum extollimus; Ordinarium igitur Lansingensem metropolitico iuri Archiepiscopi Detroitensis subiicimus. Quod vero ad huius novae Dioecesis regimen, administrationem et dotationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem itemque ad fidelium iura et onera, aliaque id genus spectat, servanda iubemus quae hac de re sacri canones nec non Concilium plenarium Baltimorense tertium praescribunt. Cum autem temporum adiuncta haud permittant ut Capitulum Cathedrale modo constituatur, volumus ut interim Consultores dioecesani, ad tramitem iuris eligantur. Praeterea quoad clerum attinet, statuimus ut simul ac novae Dioecesis erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. Mandamus denique ut omnia documenta et acta quae novam Dioecesim respiciunt ab archidioecesis Detroitensis cancellaria, quamprimum fieri poterit, curiae episcopali Lansingensis dioecesis tradantur, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia, ita disposita et statuta, exsecutioni mandanda quem supra diximus venerabilem Fratrem Hamletum Ioannem Cicognani, in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus Delegatum Apostolicum deligimus, eique tribuimus facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar transmittendi. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontifi-

cum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis, quibus omnibus, etiam speciali mentione dignis, per praesentes derogamus. Nemini ergo liceat hanc paginam dismembrationis, erectionis, subiectionis, decreti, concessionis, commissionis, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die vigesima secunda mensis maii, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 24 - Al. Trussardi.

V

CINCINNATENSIS, MILWAUKIENSIS ET DETROITENSIS

A PROVINCIA ECCLESIASTICA CINCINNATENSI DIOECESES DETROITENSIS ET GRANDORMENSIS ATQUE A PROVINCIA ECCLESIASTICA MILWAUKIENSI DIOECESIS MARQUETTENSIS SEPARANTUR, SIMULQUE EX HISCE DIOECESIBUS UNA CUM MODO ERECTA DIOECESI LANSINGENSI NOVA COSTITUITUR PROVINCIA ECCLESIASTICA DETROITENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad aeternam christifidelium salutem assequendam eorumque spirituale regimen facilius aptiusque exercendum valde absque dubio prodest nimis amplas ecclesiasticas provincias aliter circumscribi atque, si opus fuerit, ex suffraganeis dioecesibus ab illis seiunctis novas ecclesiasticas erigi provincias. Quum itaque ecclesiasticae provinciae Cincinnatensis et Milwaukiensis latissime pateant, et rerum locorumque adiuncta id postulent, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis consistorialibus praepositorum consilio,

suffragante quoque venerabili Fratre Hamleto Ioanne Cicognani, Archiepiscopo Titulari Laodicensi in Phrygia, et in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus Delegato Apostolico, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, ea quae sequuntur apostolicae potestatis plenitudine statuimus ac decernimus. Primo quidem a memorata provincia Cincinnatensi dioecesim Detroitensem, ex cuius territorii avulsa parte aliis Nostris sub plumbo Litteris *Ecclesiarum in orbe,* hac ipsa die datis, novam constituimus dioecesim Lansingensem, una cum clero et populo seiungimus et distrahimus, ipsamque propterea eiusque Episcopos a metropolitico iure Archiepiscopi Cincinnatensis subtrahimus. Dioecesim deinde Detroitensem in Archidioecesim constituimus, eiusque Cathedralem Ecclesiam ad Metropolitanae Ecclesiae gradum et dignitatem extollimus; eique igitur eiusque pro tempore Archiepiscopis omnia concedimus iura, insignia, privilegia, et honores quibus ceterae Metropolitanae Ecclesiae earumque Antistites ad iuris communis tramitem fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Metropolitanae Ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. Archiepiscopis autem Detroitensibus ius peculiariter tribuimus Crucem intra suae provinciae fines ante se ferendi et Pallio iuxta lyturgicas leges utendi, postquam tamen illud in Sacro Consistorio rite expostulatum et obtentum fuerit. Item dioecesim Grandormensem ab eadem Provincia Ecclesiastica Cincinnnatensi, et dioecesim Marquettensem a Provincia Ecclesiastica Milwaukiensi una cum clero et populo separamus, ipsasque earumque Antistites a metropolitico iure Archiepiscopi Cincinnatensis et Archiepiscopi Milwaukiensis subtrahimus. Has autem Cathedrales Ecclesias una cum Ecclesia Lansingensi, suffraganeas constituimus novae Metropolitanae Ecclesiae Detroitensi, earumque Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Detroitensis subiicimus. Quae nova provincia ecclesiastica, Ecclesiis Detroitensi, Grandormensi, Marquettensi et Lansingensi constituta, a suae metropolitanae sedis denominatione *Detroitensis* nuncupanda erit. Ad quae omnia ut supra disposita exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Hamletum Ioannem Cicognani, in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus Delegatum Apostolicum, deligimus, eique necessarias et opportunas ad id tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, facto eidem onere ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandos authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar

transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et amanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam seiunctionis, evectionis, concessionis, subiectionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die vigesima secunda mensis maii, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 23 – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

NOVA DELEGATIO APOSTOLICA AFRICAE ORIENTALIS ITALICAE CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Spectat ad Romanum Pontificem inter multiplices gravesque, quas pro communi animarum bono spirituali suscipit, curas, in eam quoque impensius incumbere ut in regionibus, quae ab hoc Orbis Catholici centro dissitae sunt, Apostolici Delegati constituantur peculiaribus instructi facultatibus per quas spiritualibus locorum eorundemque necessitatibus consulatur. Quapropter cum in regionibus Aethiopiae, nuper in Italiae dicionem potestatemque redactis, nova rerum condicio facta fuerit, qua Missiones catholicae maiora incrementa suscepturae uberioresque ex ministerio apostolico fructus collecturae videantur; Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Pontificiae praepositi Commissioni, quam Nos ipsi constituimus ut de novo Catholicarum Missionum ordine in Aethiopia stabiliendo consilium caperet, territoria Erythreae atque Aethiopiae (vulgo: Abissiniae), nunc inter limites Apostolicae Delegationis Aegypti, Arabiae, Erythreae et Aethiopiae posita, ab eadem Delegatione abstrahenda censuerunt, itemque in memoratis regionibus, Italica quoque Somalia ceterisque finitimis locis additis, nunc Africae Orientalis Italicae dicioni subiectis, peculiarem Delegationem Apostolicam instituendam. Nos autem, quibus nihil antiquius est quam ut rei missionariae procurationi melius provideatur, venerabilium Fratrum ipsorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consiliis auditis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore ab Apostolica Aegypti Delegatione praefatum Erythreae ac veteris Imperii Aethiopici territorium distrahimus ac separamus, atque ex hoc territorio, addita quoque Somalia Italica, ut supra dictum est, *Delegationem Apostolicam ab Africa Orientali Italica* nuncupandam constituimus; pariterque mandamus ut ex nunc et in posterum Delegati Apostolici Africae Orientalis Italicae residentia in urbe quam vocant « Addis Abeba » sit. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat vel spectare poterunt nunc

et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis martii, an. MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DITATUR TEMPLUM, INTRA FINES DIOECESIS VALENTINENSIS, IN MONASTERIO « DE AIGUEBELLE » ORDINIS CISTERCIENSIUM REFORMATORUM, A NOSTRA DOMINA NUNCUPATUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Olim in dioecesi Tricastinensi, atque intra hodiernae dioecesis Valentinensis fines exstat antiquum Cisterciensium Reformatorum monasterium, a Nostra Domina de « Aiguebelle » nuncupatum, quod anno fundatum millesimo centesimo trigesimo septimo, gravibus adhuc austerisque architectonicis formis, quibus primitus constitutum est, temporibus etiam nostris mirabiliter servatur. Monasterium idem atque adiectum templum stylo exstructum romanico, ceterarum more Sacrarum magni momenti Aedium, quas eadem aetate in Provincia Romana christifideles, communitates civitatesque et plures Religiosorum Familiae exaedificandas curarunt, bonam omnium intellegentium existimatorum opinionem et famam merito gaudent. Templum autem ad honorem Nostrae Dominae Deo dicatum, structurae severitate atque amplitudine, uti optimae artis romanicae provincialis specimen, enitet. At vita religiosa, quae eodem in monasterio seu Abbatia et templo habetur, eidem est maiori decori atque emolumento. Nam ex Abbatia de « Aiguebelle » iam aliae septem, quae nunc vigent adhuc et florent, prodierunt domus religiosis viris copiosae spiritu primaevo Ordinis Cisterciensis imbutis; atque monachorum memoratae Abbatiae continenti ex opere et benefactis clerus populusque christianus non modo finitimae regionis sed multorum dioecesium magna tum spiritualia tum temporalia etiam lucra faciunt. Frequens vero religiosorum coetus ex eodem Cisterciensi Ordine divinis laudibus concinendis et animorum ministerio explendo sollertem operam praestat ipsius monasterii in templo, quod in praesens sacra quoque suppellectile satis praeditum

est. Cum autem referat Valentinensium Episcopus in templo eodem, octavo saeculari anno a fundatione Monasterii, una cum laudati Ordinis Generali Capitulo Conventum quoque Marialem proximo mense septembri celebrandum esse, pluribus non modo Ordinis praefati Abbatibus, sed multis etiam Episcopis et christifidelibus procul dubio adstantibus, qui ad hunc finem ex dissitis quoque regionibus hoc in templum confluent, pietate erga Beatissimam Virginem Mariam ducti, Nos ut peculiari benignitatis Nostrae testimonio prosequamur tum monachos e Cisterciensium Reformatorum Ordine in « Aiguebelle » degentes, tum christianum populum totius regionis Provincialis, precibus annuendum censemus, quas enixe Valentinensium Episcopus Nobis adhibuit ut memoratum mariale templum de « Aiguebelle » ad titulum et dignitatem Basilicae Minoris evehere dignemur. Quam ob rem, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, praedictum monasterii de « Aiguebelle » e Cisterciensium Reformatorum Ordine templum ad honorem Nostrae Dominae Deo dicatum, intra fines dioecesis Valentinensis, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* decoramus, illique omnia privilegia omnesque honorificentias tribuimus, quae templis hoc titulo honestatis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXIV mensis maii, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

TEMPLUM S. IOSEPH, B. MARIAE V. SPONSI, IN CIVITATE ET DIOECESI GRATIANOPOLITANA, BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Gratianopolitanae dioecesis et civitatis intra fines exstat templum in honorem Sancti Ioseph, Beatae Virginis Mariae Sponsi, Deo dicatum, amplitudine atque artis nobilitate

conspicuum, quod, loco antiquioris sacrae aedis a saeculo decimo septimo in qua primum, uti fertur, erga Sanctum Ioseph devotio in Gallia floruit, nostra aetate extructum anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto consecratum est. Cum autem Venerabilis Frater Gratianopolitanus Episcopus supplicibus votis Nos deprecatus sit ut memoratum templum ad titulum et dignitatem Basilicae Minoris evehere dignemur ac Nuntius Apostolicus Noster in Gallia Nobis amplissime vota memorata commendet, Nos, conlatis consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, preces huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Omnibus igitur rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum paroecialem ecclesiam in honorem Sancti Ioseph Deo dicatam in civitate ac dioecesi Gratianopolitana titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* una cum privilegiis liturgicis, quae rite competunt, cohonestamus atque condecoramus. Contrariis non obstantibus. quibuslibet. Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi sub anulo Piscatoris, die VI mensis iunii, anno MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DECLARATUR PRAEDAMNATUS LIBER CUI TITULUS: « KLOSTERLEBEN. ENTHÜLLUNGEN ÜBER DIE SITTENVERDERBNIS IN DEN KLÖSTERN », AUCTORE BURGHARD ASSMUS.

Feria IV, die 15 septembris 1937

Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii rebus fidei et morum tutandis praeposita, ad praescriptum canonis 1399 Codicis Iuris Canonici, ipso iure damnatum esse declaravit atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandavit librum qui inscribitur:

Klosterleben. Enthüllungen über die Sittenverderbnis in den Klöstern von BURGHARD ASSMUS. A. Bock Verlag, Berlin-Schöneberg, 1937.

Et Feria V, die 16 praedicti mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI, eiusdem Supremae Sacrae Congregationis Praefectus, in audientia Revmo P. D. Commissario Sancti Officii impertita, relatam Sibi resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 17 septembris 1937.

I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

NUCERINAE ET TADINENSIS - FULGINATENSIS

DECRETUM

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Quum supplices preces Apostolicae Sedi oblatae fuerint ut, pro bono fidelium, paroecia S. Helenae *di Annifo* a dioecesi Nucerina separaretur atque dioecesi Fulginatensi adiungeretur, Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, praerequisito et habito voto Ordinariorum utriusque dioecesis, re mature perpensa, praesenti Consistoriali Decreto statuit ut praedicta paroecia S. Helenae *di Annifo* a dioecesi Nucerina seiungatur atque dioecesi Fulginatensi attribuatur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus. Hodiernus autem parochus eiusdem paroeciae S. Helenae, praesentis Decreti vi, incardinatus maneat dioecesi Fulginatensi.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est Exc. P. D. Stephanum Corbini, Episcopum Fulginatensem, eidem tribuens necessarias et opportnas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere quam citius remittendi ad S. Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 5 iunii 1937.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 26 maii 1937. — Ecclesiae Detroitensi, nuper in metropolitanam erectae, praefecit Exc. P. D. Eduardum Mooney, hactenus Archiepiscopum-Episcopum Roffensem.

— Cathedrali Ecclesiae Lansingensi, nuper erectae, Exc. P. D. Iosephum Albers, hactenus Episcopum titularem Lundensem.

die 31 iulii. — Cathedrali Ecclesiae Roffensi in America Exc. P. D. Iacobum Kearney, hactenus Episcopum Lacus Salsi.

die 12 augusti. — Cathedrali Ecclesiae Calatayeronensi Excmum P. D. Petrum Capizzi, hactenus Episcopum Campaniensem.

die 14 augusti. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Marcianopolitanae R. D. Carolum Albertum Gounot, Congregationis Missionis, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Alexii Lemaître, Archiepiscopi Carthaginensis.

— Cathedrali Ecclesiae Massiliensi Exc. P. D. Ioannem Delay, hactenus Episcopum titularem Leptimagnensem.

— Cathedrali Ecclesiae Mimatensi Exc. P. D. Franciscum Auvity, hactenus Episcopum titularem Sareptenum.

— Cathedrali Ecclesiae Bellovacensi R. D. Felicem Roeder, professorem s. Theologiae in Seminario Virodunensi.

die 16 augusti. — Cathedrali Ecclesiae Pembrokensi R. D. Leonem Nelligan, Vicarium Generalem archidioecesis Edmontonensis.

— Cathedrali Ecclesiae Hamiltonensi R. D. Iosephum Ryan, parochum Cathedralis eiusdem dioecesis.

die 20 augusti. — Titulari episcopali Ecclesiae Porphyriensi R. P. Alphonsum Camillum De Romanis, ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, deputatum Praefectum Sacrarii Apostolici et eiusdem Sanctitatis Suae Vicarium Generalem in Civitate Vaticana.

die 30 augusti. — Metropolitanae Ecclesiae Compsanae atque Ecclesiis cathedralibus S. Angeli de Lombardis et Bisaciensi, aeque principaliter unitis, R. D. Aniellum Calcara, canonicum Capituli cathedralis Valvensis et rectorem Seminarii Sulmonensis.

— Cathedrali Ecclesiae Cassanensi R. D. Raphaelem Barbieri, Ca-

nonicum theologum Capituli cathedralis S. Marci ibique Delegatum episcopalem.

die 4 septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Sareptenae R. D. Franciscum Canessa, Protonotarium Apostolicum «ad instar» Vicariumque Generalem archidioecesis Ianuensis.

die 6 septembris. — Cathedrali Ecclesiae Triventinae R. D. Epimenium Giannico, praepositum parochum in oppido *Guardiagrele,* in archidioecesi Theatina.

die 14 septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Hispalensi Emum ac Revmum P. D. Petrum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Segura y Saenz.

die 20 septembris. — Cathedrali Ecclesiae Fanensi Revmum D. Vincentium Del Signore, Protonotarium Apostolicum «ad instar», Vicarium Capitularem atque Canonicum eiusdem Ecclesiae Cathedralis Fanensis.

— Cathedrali Ecclesiae Campaniensi R. P. Iosephum Palatucci, Ordinis Fratrum Minorum Conventualium.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini Propagando, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI dignatus est sequentes Ecclesias providere, nimirum:

die 17 iunii 1937. — Cathedrali Ecclesiae Portus Victoriae in Seycellarum insulis praefecit R. P. Marcellum Maradan, ex Ordine Fratrum M. Capuccinorum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Boriensi R. P. Ludovicum Groshenry, e Societate pro missionibus ad Afros, quem constituit Vicarium Apostolicum de Bobo Dioulasso.

— Titulari episcopali Ecclesiae Sasimensi R. P. Adulphum Ioannem Paschang, Societatis de Maryknoll pro missionibus exteris sodalem, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kongmoon.

die 21 iunii. — Cathedrali Ecclesiae Syrensi R. P. Gregorium Vuccino, e Pia Societate Presbyterorum ab Assumptione.

die 1 iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Zertensi R. P. Alphridum Lanfranconi, e Pontificio Instituto pro missionibus ad exteras gentes, quem constituit Vicarium Apostolicum de Toungoo.

— Titulari episcopali Ecclesiae Cestrenae R. P. Eduardum Bresson, Societatis Mariae, quem Vicarium Apostolicum Novae Caledoniae constituit.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cypselensi Excmum P. D. Normannum Gilroy, hactenus Episcopum Portaugustanum, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis hodierni Archiepiscopi Sydneyensis.

— Cathedrali Ecclesiae Trivandrensi Latinorum, noviter erectae, Excmum P. D. Vincentium Dereere, hactenus Episcopum Quilonensem.

die 2 iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Troadensi R. P. Armandum Clabaut, O. M. I., quem constituit Coadiutorem cum iure successionis hodierni Vicarii Apostolici Sinus de Hudson.

— Titulari episcopali Ecclesiae Gazensi R. P. Ioannem Tirinnanzi, ex Ordine Fratrum Minorum, quem constituit Vicarium Apostolicum Arabiae.

II

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis, ut infra, ad suum beneplacitum renunciavit:

die 21 maii 1937. — R. P. Gabrielem Arosio, e Pontificio Instituto pro missionibus ad exteras gentes, *Praefectum Apostolicum de Neghelli.*

die 16 iunii. — R. P. Stanislaum a Virgine Perdolente, e Congregatione Clericorum Excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C., *Praefectum Apostolicum de Dodoma.*

die 17 iunii. — R. P. Patritium, Mauritium Connaughton, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Suihsien in Sinis.*

die 18 iunii. — R. P. Patritium, Iacobum Byrne, e Societate de Maryknoll pro missionibus exteris, *Praefectum Apostolicum de Kyoto.*

die 23 iulii. — R. P. Edgarium Larochelle, e Societate pro missionibus exteris Provinciae Quebecensis, *Praefectum Apostolicum de Lintung.*

die 24 iulii. — R. P. Iacobum Jacobs, ex Ordine Praemonstratensium, *Praefectum Apostolicum de Lolo.*

— R. P. Iosephum Stebler, e Societate Lugdunensi pro missionibus ad Afros, *Praefectum Apostolicum de Sokode.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

ROMANA SEU LUCEORIEN.

CANONIZATIONIS B. ANDREAE BOBOLA MART., SACERDOTIS PROFESSI E SOCIETATE IESU.

SUPER DUBIO

An stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem TUTO *procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.*

« Ecclesia Catholica, ut vera columba gemens, dum est in exilio et in via ad patriam, numquam libera erit a persecutoribus, dicente Apostolo : *Omnes, qui volunt pie vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur* ». Ita praeclare Bellarminus (*De gemitu columbae*, II, 4).

Quae quidem quam vere dicta sint testis adest Ecclesiae historia, tam multo respersae filiorum sanguine. Quos enim mundus trahere ad se blandiendo nequit, hos cruentis saepius persecutionibus impetens, vincere terrore conatur. Hinc ingens ille martyrum exercitus, hisce ipsis nostris diebus novis manipulis auctus, qui Christi Domini Crucem, martyrum Regis, ut fulgida corona gloriae circumdat.

Celebris inter ceteras, memoranda venit teterrima persecutio, quae saeculo decimo septimo in universa fere Polonia, finitimisque regionibus contra catholicum nomen exarsit : quum illic efferatae, barbarorum copiae, schismaticis instigantibus, impetum furoris sui contra catholicam fidem converterunt : dirutae ecclesiae, incensa monasteria, sacerdotes ac fideles passim trucidati, vastata omnia. Miseranda nimis spectacula, nostris, heu! renovata temporibus.

Huius immanis persecutionis nobilissima victima cecidit B. Andreas Bobola.

Is, in Palatinatu Sandomiriensi in Polonia a. D. 1591 ex illustri gente natus, mature Societati Iesu nomen dedit mirabilesque in virtutes ecclesiasticasque scientias progressiones fecit. Sacerdotio auctus magnam Poloniae partem apostolicis ministeriis excoluit, adeo ut merito Apostolus animarumque venator fuerit appellatus. Innumeros catholicos ad vitae reformationem adduxit, plurimosque ab haeresi aut schismate ad Ecclesiae sinum reduxit.

Hunc tantum catholicae fidei athletam nefarii homines neci destinarant. Beatus Andreas, licet periculi sibi imminentis probe conscius, bonus tamen pastor, aggredientibus undique lupis, gregem sibi commissum non deseruit, sed factus ipso discrimine alacrior, huc illuc animosus advolans, spiritualia subsidia fidelibus ministrabat. Verum quum conquisitus, comprehensus, incassumque testatus esset, ut a recta fide deficeret, mortem atrocissimam ei inferre constituunt. Horrescit animus ea recolendo, quae martyr fuit passus. Virgis caesus, manibus, capite, pectore dorsoque excoriatus, ardentibus lampadibus adustus, labiis naribusque recisis, lingua detracta, oculo effosso aliisque diris affectus suppliciis, gladio percussus, die 16 maii a. D. 1657 gloriosissimam martyrii palmam Ianoviae est assecutus. Eius corpus, quod adhuc signa refert tolerati supplicii, feliciter ab impiorum manibus nuper redemptum, in almae Urbis Farnesiano templo religiose colitur. Innumera signa eius pretiosam mortem sunt subsequuta, ideoque vix tempora sivere, ordinaria auctoritate a. 1712 ab Episcopo Luceoriensi Alexandro Wychowski prior processus adornatus est: alter septem post annos ab Episcopo Ioachim Przybendowski qui utrumque processum Romam transmisit. Tertius auctoritate pariter Ordinaria ab Episcopo Vilnensi Constantino Casimiro Brzostowski a. 1721 fuit confectus. Quartus demum a. 1727 ab Episcopo Luceoriensi, Stephano Rupniewski. Benedictus XIII s. m. die 18 iunii 1729 Introductionis causae Commissionem obsignavit; apostolicaeque inquisitiones peractae sunt in Curiis Luceoriensi et Vilnensi. Benedictus XIV f. r. die 9 februarii a. 1755 constare de martyrio edixit: demum gloriosissimi Pontificis Pii IX auctoritate beatificationis sollemnia in Vaticana Basilica die 30 octobris a. 1853 celebrata sunt.

Novis miraculis post beatificationem huius Martyris a Deo patratis, resumpta causa canonizationis, de duobus ex his in triplici Congregatione, prout de iure, disceptatum est, atque nuper iussu Ssmi D. N. in festo S. Marci Evangelistae per sacrae huius Congregationis decretum duo haec miracula approbata sunt ad effectum canonizationis obtinendae. Ut causae finis in huius sacrae Congregationis foro imponeretur, reliquum erat ut dubium discuteretur: *An stante approbatione duorum miraculorum post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem Tuto procedi possit ad sollemnem ipsius Canonizationem.* Quod dubium die 11 mensis huius in Generali Congregatione coram Ssmo D. N. Pio Pp. XI in Apostolico Palatio ad Arcem Gandulphi Rmus Cardinalis Raphaël Carolus Rossi, nomine et vice Rmi Cardinalis Petri Segura y Saenz Causae Ponentis seu Relatoris, proposuit discutiendum. Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores in affirmativum responsum unani-

miter concesserunt. Beatissimus vero Pater concors hoc iudicium cum gaudio quidem excepit, verum sententiam suam pandere hac die statuit 16 maii mensis, gloriosi martyrii B. Andreae anniversaria. Eapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum, et Petrum Segura y Saenz Causae Ponentem, necnon R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem Generalem meque infrascriptum Secretarium accivit, sacroque Eucharistico sacrificio pientissime litato, edixit: *Tuto procedi posse ad sollemnem B. Andreae Bobola Canonizationem.*

Faxit Deus ut nova haec, quam datum est sperare, suprema gloria tanto Martyri addenda, qui Polonicae gentis insigne est iubar, suis civibus universaeque Ecclesiae benevertat.

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum ex Arce Gandulphi, die 16 maii 1937, in festo Pentecostes.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli ecclesiastici allo Studio della S. Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica, amministrativa e catechistica, si ricevono nella Segreteria della stessa S. Congregazione del Concilio dal 20 ottobre al 20 novembre.

Roma, 1 ottobre 1937.

G. Bruno, *Segretario.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

28 agosto 1937. Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Federico Tedeschini e Eugenio Tisserant, *Membri della S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

25 marzo 1937. S. E. Revma Monsig. Giovanni M. Castellani, Arcivescovo tit. di Perge, *Delegato Apostolico nell'Africa Orientale Italiana.*

3 luglio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Suore del Terz'Ordine di S. Francesco dell'Immacolata Concezione della Beata Maria Vergine* (Clinton Jowa, diocesi di Davenport).

11 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Protettore delle Suore di Carità di Nostra Signora del Buono e Perpetuo Soccorso.*

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore della Società dei Poveri Fratelli di S. Francesco Serafico* (Aachem, Aquisgrana).

12 luglio 1937. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Protettore delle Suore di San Paolo* (Chartres).

15 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Protettore della Congregazione delle Suore Terziarie Domenicane di Sévres* (Amillis, diocesi di Meaux).

6 agosto » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Protettore delle Suore del Terz'Ordine di S. Francesco di Maria Immacolata* (archidiocesi di Chicago).

7 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore della Congregazione delle Religiose Domenicane del Sacro Cuore di Gesù* (archidiocesi di Catania).

18 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Cremonesi, *Protettore dell'Istituto di Nostra Signora della Mercede* (Aix-en-Provence).

20 agosto » S. E. Revma Monsig. Alfonso Camillo De Romanis, Vescovo tit. di Porfireone, *Suo Sacrista e Suo Vicario Generale per la Città del Vaticano.*

Assistente al Soglio Pontificio:

12 agosto 1937. S. E. Revma Monsig. Pompeo Ghezzi, Vescovo di Borgo S. Sepolcro.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

19 giugno 1937. Monsig. Giovanni Nevin, dell'archidiocesi di Sydney.
16 luglio » Monsig. Simeone Palcich, dell'archidiocesi di Zara.
1 settembre » Monsig. Pietro Biagioli (Roma).

Prelati Domestici di Sua Santità:

12 giugno » Monsig. Riccardo Zuniga, dell'archidiocesi di S. Giuseppe di Costarica.

17 » » Monsig. Giovanni Battista McDonald, dell'archidiocesi di Vancouver.

» » » Monsig. Pietro Carroll, della medesima archidiocesi.

» » » Monsig. Luigi Forget, della medesima archidiocesi.

21 » » Monsig. Giovanni Natale Mattei-Lota, della diocesi di Ajaccio.

22 » » Monsig. Carmelo Nacci, della diocesi di Oria.

» » » Monsig. Francesco Conti, della medesima diocesi.

23 » » Monsig. Giuseppe E. Grady, della diocesi di Rochester.

23 giugno 1937. Monsig. Guglielmo F. Bergan, della medesima diocesi.
24 » » Monsig. Michele J. Ready, della diocesi di Cleveland.
» » » Monsig. Giuseppe Barra Barreiro, della diocesi di Cienfuegos.
28 » » Monsig. Adelfo Ciarappa, della diocesi di Todi.
5 luglio » Monsig. Rosario Calì, della diocesi di Acireale.
6 » » Monsig. Timoteo Ring, dell'archidiocesi di Westminster.
» » » Monsig. Francesco J. Haas, dell'archidiocesi di Milwaukee.
7 » » Monsig. Giovanni J. Clifford, dell'archidiocesi di Los Angeles.
» » » Monsig. Giorgio Donahoe, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco J. Conaty, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Michel O'Gorman, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Bernardino J. Schiaparelli, della medesima archidiocesi.
8 » » Monsig. Bernardo J. Dolan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Nicola Conneally, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Michele J. Galvin, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Edoardo R. Kirk, della medesima archidiocesi.
9 » » Monsig. Giuseppe Scheuber, della diocesi di Coira.
» » » Monsig. Emilio Brigard Ortiz, dell'archidiocesi di Bogotà.
10 » » Monsig. Giuseppe Clemente Cirillo De Jonge, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Monsig. Onorato Maria Ludovico Van Waeyenbergh, della medesima archidiocesi.
13 » » Monsig. Matteo Edakulathur, della diocesi di Trichur.
» » » Monsig. Giovanni Palocaren, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Paolo Castel, della diocesi di Montpellier.
29 » » Monsig. Giovanni Mérens, della diocesi di Orano.
2 agosto » Monsig. Stefano Sciolli, della diocesi di Fossano.
5 » » Monsig. Ugo Cogan, della diocesi di Hexham e Newcastle.
» » » Monsig. Enrico Mackin, della medesima diocesi.
6 » » Monsig. Eugenio Dévaud, delle diocesi di Losanna, Ginevra e Friburgo.
7 » » Monsig. Giovanni Marianescu, della diocesi di Lugoi.
10 » » Monsig. Giuseppe Gutiérrez Pérez, dell'archidiocesi di Guadalajara.
21 » » Monsig. Giuseppe Beretta, dell'archidiocesi di Milano.
8 settembre » Monsig. Giuseppe Bonanno, della diocesi di Malta.
» » » Monsig. Giuseppe Bearzotti, dell'archidiocesi di Udine.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

31 agosto 1937. Al sig. Angiolo Cassinis, Consigliere dell'Ambasciata d'Italia presso la Santa Sede.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

10 agosto 1937. Al sig. comm. Luigi Antonini, dell'archidiocesi di Milano.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 agosto 1937. Al sig. Francesco Caronia, dell'archidiocesi di Monreale.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 aprile 1937. Al sig. avv. Elhamy Gress, bey (Egitto).
» » » Al sig. avv. Giuseppe Kassis, bey (Egitto).
5 luglio » Al sig. Giovanni Edoardo Loneragan, della diocesi di Bathurst.
» » » Al sig. Guglielmo Reginaldo Giuseppe Fagan, della medesima diocesi.
11 » » Al sig. Armando Nosei (Roma).
18 agosto » Al sig. Pietro Brini, della diocesi di Massa e Populonia.
21 » » Al sig. avv. Enrico Couturier, della diocesi di Poitiers.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 aprile 1937. Al sig. Aroldo E. Finney, del Vicariato Apostolico dell'Egitto.
16 » » Al sig. avv. Filippo Aziz (Egitto).
» » » Al sig. Naguib Antonio Makhlouf (Egitto).
» » » Al sig. Sobhi Kabis (Egitto).
» » » Al sig. dott. Afif Habra (Egitto).
16 giugno » Al sig. Rinaldo Costanzi (Roma).
17 » » Al sig. Nicola Cassar, dell'archidiocesi di Cartagine.
» » » Al sig. Giacomo Tallon, della diocesi di Alexandria, Ontario.
18 » » Al sig. Arturo Le Blanc, dell'archidiocesi di Moncton.
» » » Al sig. Federico Richard, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giovanni O'Neil, della medesima archidiocesi.
22 » » Al sig. Giulio Stoppa (Città del Vaticano).
24 » » Al sig. avv. Aldo Merlino (Roma).
26 » » Al sig. Ferdinando Van den Eerenbeemt, della diocesi di Bois-le-Duc.

26 giugno 1937. Al sig. Ludovico Kooken, della medesima diocesi.
6 luglio » Al sig. avv. Vincenzo Carnevali (Italia).
» » » Al sig. dott. Teodoro Veiter, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Al sig. avv. Giorgio De Mortier, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Giorgio Maire, dell'archidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. Enrico Declemy, della medesima archidiocesi.
9 » » Al sig. Ludovico Pintér, della diocesi di Sabaria.
14 » » Al sig. C. V. Antony Esq. B. A. B. L. Retd (Callieth), della diocesi di Trichur.
» » » Al sig. Paolo Kallukaren, Esq. della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giulio Augusto Lemorge, dell'archidiocesi di Parigi.
17 » » Al sig. Giuseppe C. Burgueño, dell'archidiocesi di La Plata.
20 » » Al sig. Giulio Perrin, dell'archidiocesi di Reims.
7 agosto » Al sig. Giovanni Parot, della diocesi di Limoges.
» » » Al sig. Giorgio Giovanni Battista Ménissier, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giorgio Gay-Bellile, della medesima diocesi.
10 » » Al sig. Enrico Francesco Pietro Kersten, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. Nicola Dreesmann, della medesima diocesi.
12 » » Al sig. Maurizio Bonnet, della diocesi di Grenoble.
» » » Al sig. Pietro Besserve, della medesima diocesi.
13 » » Al sig. Pietro Mantilleri, delle diocesi di Losanna, Ginevra e Friburgo.
» » » Al sig. Giorgio Lacôte, delle medesime diocesi.
17 » » Al sig. Giulio Mennelet, della diocesi di Versailles.
» » » Al sig. Leone Grimault, dell'archidiocesi di Rennes.
» » » Al sig. Ernesto Thiele, della diocesi di Strasburgo.
21 » » Al sig. Carlo Maria Teofilo Boinot, della diocesi di Poitiers.
22 » » Al sig. prof. arch. Italo Baccelli, dell'archidiocesi di Lucca.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 gennaio 1936. Al sig. Ermanno Vitalowitz, dell'archidiocesi di Monaco e Frisinga.
20 aprile 1937. Al sig. Antonio Alberti, del Vicariato Apostolico del Canale di Suez.
7 maggio » Al sig. Francesco Agostino Maria Giuseppe Smits van Waesberghe, della diocesi di Breda.

28 maggio 1937. Al sig. cap. Giovanni Fabris (Italia).
27 giugno » Al sig. ing. Salvatore Passeri (Roma).
15 luglio » Al sig. avv. Giovanni Braschi, della diocesi di Forlì.
16 » » Al sig. Luigi Tolosa Oliveira e Costa, dell'archidiocesi di S. Paolo del Brasile.
» » » Al sig. Paolo Kleuskens-Essers, della diocesi di Ruremonda.
3 agosto » Al sig. Vittorino Argento (Roma).
5 » » Al sig. Giovanni Duarte Veioso, dell'archidiocesi di Braga.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 febbraio 1936. Al sig. Edoardo J. Quackenbush, della diocesi di La Serena.
2 aprile 1937. Al sig. Spiro Gilibert, del Vicariato Apostolico dell'Egitto.
» » » Al sig. Alfredo Scurmann, del medesimo Vicariato.
28 maggio » Al sig. Rino Donati (Italia).
31 » » Al sig. Angelo Ceccarelli (Città del Vaticano).
» » » Al sig. avv. Carlo Lombardi (Roma).
5 giugno » Al sig. Giuseppe Vito, delle diocesi di Calvi e Teano.
21 » » Al sig. avv. Luigi La Fortuna (Roma).
24 » » Al sig. Luigi Maganza, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Pietro Belloni, della diocesi di Lodi.
3 luglio » Al sig. Paolo Mazzalupi, della diocesi di Civita Castellana.
10 » » Al sig. Luigi Fantoni, della diocesi di Verona.
16 » » Al sig. geom. Igino Bargellini, dell'archidiocesi di Firenze.
18 » » Al sig. Nicola Bertini (Roma).
» » » Al sig. Vittorio Ficarolo (Roma).
» » » Al sig. Amleto Fortuzzi (Roma).
14 agosto » Al sig. avv. not. Salvatore Montemagno, della diocesi di Caltagirone.
» » » Al sig. ing. Sebastiano Foti, della medesima diocesi.
» » » Al sig. rag. Silvio Milazzo, della medesima diocesi.
17 » » Al sig. Salvatore Di Giorgio (Roma).
» » » Al sig. Giuseppe Cassina, della diocesi di Como.
23 » » Al sig. Umberto Giachi (Roma).
26 » » Al sig. Luigi Pedrotti, della diocesi di Brescia.
» » » Al sig. rag. Giuseppe Bressanelli, della medesima diocesi.
27 » » Al sig. dott. Giulio Ippoliti, delle diocesi di Osimo e Cingoli.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

12 agosto 1936. Monsig. Severi Pietro, della diocesi di Arezzo.
5 » 1937. Monsig. Marucco Giuseppe, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Monsig. Merlo Carlo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gurakuqi Gaspare, della diocesi di Sappa (Albania).
» » » Monsig. Peltić Mattia, dell'archidiocesi di Belgrado.
12 » » Monsig. Artner Edgaro, dell'archidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Bugeja Farrugia Edoardo, della diocesi di Malta.
» » » Monsig. Lesellier Giuseppe, della diocesi di Séez.
» » » Monsig. Blazsik Carlo, dell'archidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Giler Carlo, della medesima archidiocesi.
26 » » Monsig. Martusciello Raffaele, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Monsig. Mastropaolo Giovanni, della medesima archidiocesi.
2 settembre » Monsig. Marchesani Giuseppe, della diocesi di Rovigo.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

5 luglio 1937. Monsig. Musizza Carlo, della diocesi di Trieste e Capodistria.
15 » » Monsig. Gallori Tito, della diocesi di Volterra.

Cameriere d'onore soprannumerario di Spada e Cappa di S. S.:

14 maggio 1936. Il sig. prof. Danusso Arturo, dell'archidiocesi di Milano.

Cappellano segreto d'onore di S. S.:

5 agosto 1937. Monsig. Rutar Antonio, dell'archidiocesi di Gorizia.

NECROLOGIO

19 agosto 1937. Monsig. Carmelo Pujia, Arcivescovo di Reggio Calabria.
21 » » Monsig. Angelo Raffaele Bernacchioni, Arcivescovo di Agra.
30 » » Emo Signor Card. Gaetano Bisleti, del Titolo di S. Agata dei Goti.
9 settembre » Monsig. Giovanni Battista Pelt, Vescovo di Metz.
13 » » Monsig. Giovanni Giuseppe Guillén y Salazar, Vescovo di Cajamarca.

	Roma L.	Italia L.	Estero L

CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE - FONTI

SERIE II

Fasc. I.	**Textes Législatifs touchant le Cénobitisme Egyptien**, par Mgr. François Kozman	10 —	11 —	12 —
Fasc. VI.	**De Fontibus Iuris Ecclesiastici Russorum** - Commentarius historico-canonicus, curavit Aemilius Herman, S. I.	10 —	11 —	12 —
Fasc. VIII.	**De Fontibus Iuris Ecclesiastici Syro-Malankarensium** - Commentarius historico-canonicus, curavit P. Placidus a S. Ioseph, T. O. C. D.	10 —	11 —	12 —

MARIANI CARD. DOMENICO. LEZIONI CATECHISTICHE.

Tre volumi in-12° . . . . . 20 — 22,50 30 —

VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.

RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie . . . . . 0,50 0,50 —
Copie 50 . . . . . 22 — 22 — —
Copie 100 . . . . . 40 — 40 — —

GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, pp. 32 . . . . . 0,50 0,70 —

Catechismo della Dottrina Cristiana. Con copertina illustrata . . . . 1 — 1,30 1,60
Primi elementi della Dottrina Cristiana 0,30 0,40 0,50
Preghiere per il santo sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** . . . . . Una copia L. 0,20. Copie cento 15 — 16,50 18 —

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. ***Editio quarta post typicam.*** - Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

P. AGATHANGELUS A LANGASCO
ORD. MIN. CAPUCCINORUM

DE INSTITUTIONE CLERICORUM
IN DISCIPLINIS INFERIORIBUS
(Legislatio canonica)

Typis polyglottis vaticanis — in-8° - pp. XVI-292 — INDEX: Praeliminaria; pars I, Praeformatio iuris vigentis; pars II, Ius Codicis; pars III, Ius comparatum — Appendices (Specimina programmatum et prospectus organizationis scholasticae Ecclesiae et praecipuarum Civitatum).

Romae L. 25 — In Italia L. 26,50 Apud exteros L. 30

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO SERVANDA

A TRIBUNALIBUS DIOECESANIS IN PERTRACTANDIS CAUSIS

DE NULLITATE MATRIMONIORUM

edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96.

Romae, L. 7 — In Italia, L. 8 — Apud exteros L. 9 —

DECRETUM - Normae, Tit. I-XVI - Memorandum - Appendix I-III - Index analytico-alphabeticus - Canones Codicis I. C. cum articulis instructionis collati - Decisiones Commissionis Pontificiae ad Codicis Canones authentice interpretandos in articulis instructionis relatae - Responsio S. C. S. Officii in articulis instructionis relata.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
REGULAE SERVANDAE **in processibus super matrimonio rato et non consummato,** cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In 12°.	3 —	3,50	4 —
HORAE DIURNAE BREVIARII ROMANI **ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti,** ***Pii Papae X auctoritate reformati.*** **Editio secunda post typicam.** - Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13 1/2 × 8 1/2):			
(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra, cum theca . . .	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —
BREVIARIUM ROMANUM **(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum,** ***Pii Papae X auctoritate reformatum,*** **Quarta editio post typicam.** - Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 30, gr. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. - Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.			
— In *brochure* . . . . . (G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —
NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.			
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae. — Vol. XXI — anno 1929 - pp. VIII-586.	50 —	53 —	58 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1938	2,10	2,30	2,60

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)